

F. t. l. om betalingstjenester

Finanstilsynet tager ikke stilling til, om »anden aktivitet end betalingstjenester« kræver særskilt tilladelse fra andre myndigheder.

Hvis betalingsinstituttet udøver aktiviteter som omhandlet i § 11, skal betalingsinstituttet fremlægge særskilte regnskabsoplysninger for henholdsvis betalingstjenester og andre aktiviteter. Disse regnskabsoplysninger skal attestere af betalingsinstituttets eksterne revision. Finanstilsynet kan dog dispensere fra dette krav, hvis der er tale om aktiviteter omfattet af § 11, nr. 1. Der henvises til forslagens § 20, stk. 7 samt bemærkningerne hertil.

Finanstilsynets mulighed for i henhold til forslagens § 7, stk. 5, at beslutte, at betalingstjenestevirksomheden skal udøves i et andet selskab i tilfælde af, at betalingsinstituttet udøver aktiviteter som omhandlet i § 11, kan stilles som betingelse for at udstede tilladelse eller på ethvert senere tidspunkt. Betalingstjenestedirektivet giver ikke mulighed for at nægte betalingsinstituttet at drive andre aktiviteter i et datterselskab. Derimod kan gældende lovgivning til regulering af anden aktivitet som betingelse for godkendelse kræve, at virksomheden ikke driver anden aktivitet, herunder virksomhed som betalingsinstitut, ej heller i et datterselskab. Dette er for eksempel tilfældet for så vidt angår fondsmæglerselskaber.

Til § 12

De foreslåede §§ 12 og 13 indeholder kapitalkravene til betalingsinstitutter, og gennemfører betalingsinstitutedirektivets art. 6-8.

Stk. 1-3 stiller krav om en forsvarlig startkapital. Kapitalkravene til betalingsinstitutter er mindre end de tilsvarende krav til kreditinstitutter, hvilket afspejler forskelle i kundernes risici. For betalingsinstitutter gælder således et forbud mod at modtage indlån, jf. forslagens § 21, stk. 3, og efter forslagens § 22, stk. 1, er der et krav om sikring af brugernes midler, hvis betalingsinstituttet udøver andre aktiviteter end udbud af betalingstjenester, jf. forslagens § 11, nr. 3.

Kravene til forsvarlig startkapital er forskellige afhængig af, hvilken type eller hvilke typer af betalingsinstitutter instituttet ønsker at udbyde.

Startkapitalen omfatter i henhold til stk. 4 anparts- eller andelskapital, overkurs ved emission, reserver samt overført overskud eller underskud. Disse svarer til de i art. 57, litra a og b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut omhandlede komponenter.

Til § 13

Efter det foreslåede *stk. 1* forudsættes den krævede startkapital fremover at være intakt som betingelse for at opretholde tilladelse. Der stilles imidlertid yderligere krav til størrelsen af den løbende kapital. Betalingsinstitutter skal til enhver tid have en basiskapital, som svarer til det højeste af de beløb, der 1) kræves i henhold til § 12 (startkapital), og 2) fremkommer efter beregning i henhold til en af de tre metoder, der er beskrevet i bilag 2 (basiskapital).

De komponenter, der indgår i opgørelsen af basiskapitalen, er forskellige fra de komponenter, der indgår i opgørelsen af startkapitalen. Basiskapitalen opgøres i overensstemmelse med reglerne i forslagens §§ 14-17.

Da de forskellige typer af betalingstjenester indebærer forskellige risici, giver betalingstjenestedirektivet og lovforslagets § 13, stk. 1 og 2, sammenholdt med bilag 2, mulighed for anvendelse af en af tre forskellige metoder i kombination med en vis skønsmargin ved fastsættelse af kravet til basiskapitalens størrelse. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets bilag 2.

I henhold til direktivets art. 8 har medlemsstaterne frihed med hensyn til valg af metode opregnet i bilag 2. Medlemsstaterne kan derfor vælge kun at implementere en eller flere af disse metoder eller fastsætte, at betalingsinstitutter, der udbyder bestemte typer af betalingstjenester, skal anvende en bestemt opgørelsesmetode. Tilsynsmyndigheden kan ud fra en risikovurdering af det enkelte betalingsinstitut beslutte, at instituttets basiskapital skal være op til 20 pct. højere eller indtil 20 pct. lavere end det beløb, der fremkommer ved anvendelse af den anviste beregningsmetode.

Det foreslås, at der gives mulighed for at anvende alle tre opgørelsesmetoder i bilag 2, men således, at det, jf. § 13, *stk. 2*, overlades til Finanstilsynet at fastsætte nærmere regler om, hvilke af de i bilag 2 beskrevne beregningsmetoder det enkelte betalingsinstitut skal anvende ved opgørelsen af basiskapitalkravet. Der skal herved tages hensyn til risikovurdering af de(n) type(r) af betalingstjenester, som udbydes, omfanget heraf, i hvilket omfang betalingsinstituttet kommer i besiddelse af brugermidler, og i hvilket omfang betalingsinstituttet udfører andre aktiviteter end betalingstjenester omfattet af loven. Det ligger heri, at Finanstilsynet til enhver tid kan revurdere kapitalkravet til det enkelte institut inden for lovens rammer, såfremt Finanstilsynet vurderer, at forudsætningerne har ændret sig væsentligt. Hvis instituttet udøver andre aktiviteter, jf. forslagens § 11, nr. 3, kan Finanstilsynet